

**ЕПИСКОПЪТ
КАТО
ХРИСТОВ ВОИН**

стр. 4

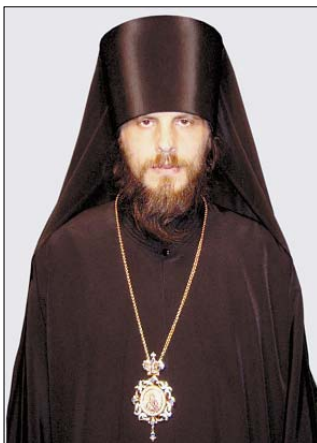
**ДРЕВНИ ЕПИСКОПСКИ
ЦЕНТРОВЕ НА ТЕРИТОРИЯТА
НА БУРГАСКА ОБЛАСТ**

стр. 6

**СПОМЕН ЗА МИТРОПОЛИТ
СВ. МАРКО ПРЕСЛАВСКИ**

стр. 7

Нов епископ на Българската православна църква

† Провански епископ ИГНАТИЙ

Провански епископ Игнатий (в миру Игнат Колев Карагюзов) е роден на 11 юли 1972 г. в гр. Сливен.

Завършил е Техникум по строителство и архитектура в Сливен през 1991 г. През 1998 г. завършва Богословски факултет на Великотърновския университет „Св. Кирил и Методий“.

Постриган е за монах на 22 септември 1998 г. в манастира „Рождество Богородично“ в с. Кабиле, близо до гр. Ямбол, от митрополит Гелсий, тогава главен секретар на Св. Синод.

Брат е на Поморийския манастир „Св. Георги“. Духовен старец му е Сливенският митрополит Иоанний.

Ръкоположен е за иеродякон на 21 ноември 1998 г. в храм „Св. Димитър“ в Сливен от митрополит Иоанний. От 1 декември е назначен за старейшкия дякон в Св. Синод.

На 20 декември 1998 г. е ръкоположен за иеродякон от митрополит Иоанний. От 1 март 1999 г. е назначен за протосъдия на Сливенския митрополит. Отличен е с офицант „архимандрит“ на 8 септември 2001 г. в манастира „Рождество Богородично“ край с. Кабиле от Сливенския митрополит Иоанний.

На 1 февруари 2004 г. е освободен от длъжността протосъдия на Сливенския митрополит и по решение на Св. Синод на БПЦ е назначен за представител на Българската православна църква при Московския и на цяла Русия патриарх Алексий II и за настоятел на Българското църковно ведомство в Москва.

На 6 април Негово Високопреосвященство Сливенският митрополит Иоанний оглави светлата Литургия в катедралния храм „Св. Димитър“ на гр. Сливен. По време на богослужението неговият духовен син архим. Игнатий бе хиротонисан за Провански епископ и изпълнение решението на Светия Синод на Българската православна църква.

Още от трепаня ден архирей и священнослужители от цялата страна, както и представители на Българското църковно ведомство в Москва, пристигнаха в престолния град на Сливенска спархия и взеха участие във вечерната служба, отслужена в митрополитския храм „Св. Димитър“.

В св. Литургия в празничния за спархията и цялата Църква ден взеха участие високопреосвящените митрополити: Видински Дометий, Варненски и Великопреславски Кирил, Великотърновски Григорий, Русенски Неофит, Плевенски Игнатий, Ловчански Гаврил и Пловдивски Николай, прославените епископи: Готобойски Наум, Знепловски Йован, Трайковски Кирилий, Константинос Антонов; високореподобните архим. Харалампий (Начев) и архим. Дионисий (Мишев), представителите на Руската и на Румънската православна църква у нас – митрополит протосергей Александър Каргин и старшорей протосергей Неауц Опри. Молитвено участие в богослужението и по-късно в акта на хиротонията взе високосекретарят Вранчански митрополит Калиник.

За благоиздействието на богослужащите допринесе дякон Иван Петков от София и дякон Михаил Манев от Варна, както и певците от хора на храма. В качеството на изпозволява в богослужението, се включиха и братя-близнаци на наречения за епископ архим. Игнатий – Тодор Карагюзов и икономическият съветник на Българското ведомство в Москва – Стефан Стелва – Сергей Курбяков.

След началото на св. Ли-

ДОСТОЕН!

тургия наречен за епископ архим. Игнатий изповнява брата и народа съзвоние си за висотата на епископското служение и зави, че приемайки този сан, ще се уповава на Бога да укрепва чешката му немощ; Изповнява Самюела на вярата и обеща да pazi чистата светата православна вяра – такава, каквато еме в мучилин от апостолите, съесте събори и както са в обещани си отци на Църквата. Обеща да спазва стриктно каноните, Устава и разпоредбите на Църквата и в църковното ръководство.

След това, волеи от архимандрит Дионисий и дякон Иван, архимандрит Игнатий пристъпи към храмовия свтар за акта на ръкоположението. Като коленици пред олтара Престол, архирейте възложи за вяру наречения за епископ ратристерно естие Евангелие и десниците си и призовава над него субугата Божия благодат. След ръкоположението на новия епископ бе дадена титлата на древнопреславата Прованска епископия. Митрополит Иоанний си обръщаше към изпълнителите храма клир и народ с въпроса: „Достоен ли е след утвърдителския отговор: „Достоен!“ връщане на новохиротонисания архирей символът на епископската власт: сакосът, омофорът и синигелото. Облечен в епископската благодат и одяван, прославен Провански епископ

Игнатий благодосно приस्थाпие и като зае место си сред събранията архирейи, взе участие в първата св. Литургия като епископ.

В края на богослужението архирейте излязко в центъра на храма, при архирейския трон, където митрополит Иоанний, както прогнеше поздравително слово към новия епископ, му връчи и митрата, и жезъла. Той напомни на новия архирей каква трябва да бъде добрия пастир и как да води към спасение поверените му народ.

Митрополит Иоанний се обръща с думите на св. Игнатий Богоносен и към народа, като призова да не бъдат преубудени към младоства на митра и жезла, а му окъват всяка чест и грижа, като се съгласяват с него като със Самия Христос. Когато епископът слеза да оцелишторва и да отбегорчи.

В отговор епископ Игнатий заяви, че както и досега в монашеския си път, така и заприред в архирейското звание, неговият епископски сан е възможен от прера и помената на възникнае подизвания на Православната църква и винаги ще молителствата значимостта и застъпничеството пред Бога. *(Пълна текст на двете слова четене на стр. 4-5.)*

Поздравленията и пощарии на новия епископ поднесоха: митроф. проф. Александър Каргин от името на Славейския патриарх Алексий II и Руската православна църква и свтар. проф. Неауц Опри от името на Румънския патриарх Даниел и Румънската православна църква.

По време на тържествената облека в големия ресторатор на хотел „Елшахон“ притестваня към Провански епископ Игнатий поднесоха високосекретарят на Сливенският митрополит Дометий от името на Светия Синод на БПЦ и икономическият съветник на Българското ведомство в Москва Сергей Курбяков от името на служазителите и свтарите при ведомството.

Текст в снимка: **Александра КРАМИХАЛОВА**

СЪБОРИНКА

Патриаршеско богослужение
на Благоещене

На 25 март в столничата митрополитска катедрала „Св. Неделя“ Негово Светейшество патриарх Максим отслужи тържествена св. Литургия за празника Благоещене. В богослужението взеха участие епископ Димитър Иванов, инок Архимандрит Григорий, протоспес на Софийския митрополит, архимандрит Григорий, протоспес от катедралата и столничата.

Богослав работил е и храброст беше изпитан е в воювания народ и много от миряните пристъпиха към св. Причастие.

Също проговори Негово Светейшество. Той отбелязва голямото значение

на празника – скръзта се тайничка, рязана от вковете; безпътният Бог става човек, без да престане да бъде Бог. Патриархът пита: да думите на трона на Благоещене, че с днес празнуването събитие се поставя началото на нашето спасение. Спасени-

ето и свързано за всички, но не всички са спасени, отбелязва кирахът на БПЦ. За спасението са необходими вера, надежда, любов, необходимо е придобиване на добродетели, необходими са молитва, смирение, чистота, трудолюбие...

Накрая на словото си патриарх Максим четеше на всички жени и майки празника, който в миналото се е отбелязвал и като Ден на жените християнки.

В края на богослужението о. Мина Манчев благодари на Негово Светейшество за тържествената богослужба и изключителното слово и му поднесе цветя в чест на празника.

Среща на синодални архiereи с
папския нунций в София

На 20 март в Синодалната палата се състоя среща на представители на Св. Синод на БПЦ с апостолическия нунций в София архиепископ Джузеппе Леона по повод окончателното му замонашествие от страната.

На срещата присъстваха Видинският митрополит Дометий, Русенският митрополит Нефит и Словинският епископ Назъм, главен секретар на Св. Синод. Папският нунций

и изрази надежда тези добри отношения да се запазят и в бъдеще.

От името на Негово Светейшество Св. Синод на БПЦ му беше поздравена икона на св. Богородица, риза от синодалния образосъздач Петър Шалфов.

След завършването си от Благоещене се обърна да отбелязва задоволството си от добрите отношения между Св. Синод на БПЦ и Римокатолическата църква по време на неговия мандат

в Ирландия. Още не е ясно кой ще е новият папски нунций в София.

След завършването си от Благоещене се обърна да отбелязва задоволството си от добрите отношения между Св. Синод на БПЦ и Римокатолическата църква по време на неговия мандат

в Ирландия. Още не е ясно кой ще е новият папски нунций в София.

отбелязва задоволството си от добрите отношения между Св. Синод на БПЦ и Римокатолическата църква по време на неговия мандат

отбелязва задоволството си от добрите отношения между Св. Синод на БПЦ и Римокатолическата църква по време на неговия мандат

Ловчанският митрополит откри паметна плоча

На 30 март Негово Високочество митрополит Ловчанският митрополит Гавриил откри паметна плоча на загиналите в лагера на смъртта „Салачки бряг“. Мемориалът е направен по инициатива на митрополит Гавриил. Той се издига върху скала, намираща се под лагера. Направен е за по-малко от седмица, след като на 22 март след традиционното поклонение в памет на жертвите на тоталитаризма архиепископ обща пресконференция на СДС Памис Юрков да постави издълбана върху скала текст, приписващ към молитва за упокой душите на невинно убитите в бившата кавемолоза.

за тях е едно наше въздъхание, жертва за тях. Мисля, че в измерищата на Царството небесно това ще има доста голямо значение за Ловчане и жителите му, ще отвори нови духовни възможности пред тях. Господ е и праведен!... припомни архиепископ на Ловчанска епархия.

Според митрополит Гавриил поставянето на плоча е акт, който дава да се очакват като по-

литически акт. Това е израз на християнско състрадание и милосърдие. „Ние не можем като християни да не страдаме за тези, които са мълчали. Наш път е да се молем за покойниците.“ Още повече, когато прочетем молитвите за помагачи, за добруването на Ловчане и гражданите ни“, добави още архиепископ.

Че церемонията ирландия бившият министър-председател Димитър Попов и други миряни.

Панхидра за геуцата, загинали в р. Лим

На 4 април Великотърновският митрополит Григорий отслужи панхидра за 12-те деца, загинали при катастрофа в река Тимъ. Възпоменаването на децата и централния гробищен парк на Сиванов в параклаза „Свети Дух“, изграден в памет на децата, който загина при четри години. Възпоменавателна служба започна след 10-минутен траурен мълчание и псалми.

„Стрсти и брати очелачни, на четириня ден от четириня месеца на годината по една гизга тамти си събират ангелтата от Сиванов да да помагаше тези души, защото те са живи“, каза в началото на

панхидра Великотърновският митрополит Григорий.

Александър (17 г.), Антоана (13 г.), Антоана (14 г.), Виктор (14 г.), Виктор (14 г.), Виктор (14 г.), Гавриил (11 г.), Жена (11 г.), Дора (14 г.), Светослава (12 г.), Светослав (15 г.) и Юлиан (18 г.) са 12-те деца, които загинаха във водите на Тимъ.

За тях си сложиха роизни, близки, приятел и съграждани. Роизител, роизини и сълучени на 12-те сивановски деца се събраха да запалят свещи пред параклаза, който беше построен през 2005 г. от фондация „Ангели от Лим“.

Ремонт на Рилския манастир

В Самковия двор на Рилския манастир започна мащабен ремонт. Целта на строителите работи е възстановяване на страдите на помата, кметството и пожарната, функциониращи в миналото към св. обител. Засади се различен теренът от старите постройка, някои от които бяха в много лошо състояние от асестелта. Започна се само висока раздолжителна стена с държавна служба, в обособените зони, които е укрепен с метални грън. Те са паметник на културата и ще се включи в много комплекс от стради.

Ремонтите се финансират от Дирекция „Верховен надзор“ на Министерския съвет и от същата обител.

Пошеенският край на манастира сега се помещава в една от кълител на приемния стаж край Дунавския мост. След краят на ремонта своето здание ще имат не само пошеенските служители, но и кметството на манастира манастир и пожарната служба. В обособените зони, които работи и складирания съзакзуй за поклонниците, които ще се обособят на светата обител.

Ноб монах в Троянския манастир

По решение на манастирския събор на Троянския манастир е с първоизпителското благословение на Негово Светейшество Патриарх Максим и Светия Синод, в насветването на Четвъртата нисела на Великотърновския манастир, след вечерното богослужение в Троянския манастир беше пострган в манастирската служба на Борислав Иванов Кирилов, 1870, който е укрепен с метални грън. Те са паметник на културата и ще се включи в много комплекс от стради.

Ремонтите се финансират от Дирекция „Верховен надзор“ на Министерския съвет и от същата обител.

Пошеенският край на манастира сега се помещава в една от кълител на приемния стаж край Дунавския мост. След краят на ремонта своето здание ще имат не само пошеенските служители, но и кметството на манастира манастир и пожарната служба. В обособените зони, които работи и складирания съзакзуй за поклонниците, които ще се обособят на светата обител.

При пострганния новият брат пръв името на св. Фидели, син от 12-те ангелсти и първия ученик на Исус Христос. С благословението на игумена постргането е извършено от архимандрит Августин. Новият монах белез новия монах от веромакса Никифор. Попазаренията и шилотелските слова кма новия монах бяха отпразнен от игумена – Мелнишкия епископ Геннадий.

Архим. Августин в словото си към новия монах на Троянската св. обител припомни житието на св. ан. Фидели и се обърна да с наставления към новия монах: да следва примера на своя небесен покровител, да поддържа на вървута му, да се възвуча от делата му да следва неговия път за благочестието на Словото Божие и неотстъпно свидетелстване на Христос и Неговата спасителна и благодатна активна, да му бъде верен докрай в монашеските си обети. Архим. Августин му припомни илюстрияния и изплъзи с многократно изпитанията, да който той е отговорен Господиновия признание: „Ако някой не да върви след Мене, нека се отрече от себе си, да вземе кръста си и да Ме последва; защото, който иска да спаси душата си, ще го потугне“.

Ремонтите се финансират от Дирекция „Верховен надзор“ на Министерския съвет и от същата обител.

Пошеенският край на манастира сега се помещава в една от кълител на приемния стаж край Дунавския мост. След краят на ремонта своето здание ще имат не само пошеенските служители, но и кметството на манастира манастир и пожарната служба. В обособените зони, които работи и складирания съзакзуй за поклонниците, които ще се обособят на светата обител.

При пострганния новият брат пръв името на св. Фидели, син от 12-те ангелсти и първия ученик на Исус Христос. С благословението на игумена постргането е извършено от архимандрит Августин. Новият монах белез новия монах от веромакса Никифор. Попазаренията и шилотелските слова кма новия монах бяха отпразнен от игумена – Мелнишкия епископ Геннадий.

Ремонтите се финансират от Дирекция „Верховен надзор“ на Министерския съвет и от същата обител.

Наиране на стемта

Храм „Живописни източник“, св. Лесово, общ. Елхово, се жукаже от спешен ремонт.

Храмът е село Лесово е пострнен през 1898 г. близо до старата църква, която е строена в края на 17 век. В старата църква е иновото възрождение Лесово, което е дано и името на храма. Св. Богородица – Живописни източник.“ Църквата е голяма и пострноа. Но с течение на времето започна бавно да рухва. Започна частичен ремонт, извършван с малкото налични средства.

Ремонтите се финансират от Дирекция „Верховен надзор“ на Министерския съвет и от същата обител.

Пошеенският край на манастира сега се помещава в една от кълител на приемния стаж край Дунавския мост. След краят на ремонта своето здание ще имат не само пошеенските служители, но и кметството на манастира манастир и пожарната служба. В обособените зони, които работи и складирания съзакзуй за поклонниците, които ще се обособят на светата обител.

Стея, Николай СТАВЧЕР, председател на Църковното настоятелство

Банкова сметка за събиране на средства за възстановяване на храма: BIC код: БНБН BJK E: STBASGFB BGO9STB39000011514080

Декларация на Дружеството за религиозна и обществена подкрепа на лишените от свобода

Декларацията в приета от Общото събрание на дружеството, проведено се на 31 март т. г. в Стара Загора, е в адресна форма към Св. Синод на Българската православна църква.

Ние, православните свещенослужители в местата за лишаване от свобода в България и останалите членове на Дружеството за религиозна и обществена подкрепа на лишените от свобода на редовно си Общо събрание, проведено на 31 март т. г. в гр. Стара Загора, приемаме следното:

Изразяваме своята благодарност към Негово Высочайшесвещенство Старозагорски митрополит Галактион за гостоприемството и съпричастността му към проблемите на затворното служение в България и отеческата грижа.

Изразяваме остро нежелание с предложението на началник сектор „Осигуряване религиозните потребности на лишените от свобода“ православните храмове и параклизи в местата за лишаване от свобода да бъдат ползвани от преставителите на други християнски деноминации. То е противно наредено на 45-о Апостолско правило.

Решени сме да не позоваем постигнатите досега мир и разбирателство с представителите на

различните вероизповедания да бъдат заплашени и некомпетентна намеса, насочена да се запази изключително доброто сътрудничество между институциите на администрацията и Българската православна църква.

За целта се обръщаме с моляба към Св. Синод на Българската православна църква да предложи на министъра на правосъдието сектор „Осигуряване религиозните потребности на лишените от свобода“ да бъде ръководен от православен духовник, запознат с проблемите на затворното служение.

Членове на ДРОПДС, подписали декларацията:

Управителен съвет:

1. прот. Николай Тодоров Георгиев, председател
2. прот. Йордан Иванов Каравазиев
3. Архимандрит Исидор (Йордан Иванов)
4. г-жа Александра Силванова Каргачева-Дюлева

Членове на Общото събрание:

6. стар. иконом Димитър Стоянов Димитров
7. стар. иконом Христова Христова Пеева
8. свещеносином Димитър Димитров Митев
9. промовейор Дечо (Дамин) Исидоров Дюков
10. прот. Николай Георгиев Митов
11. свещ. Василий Милох Топузалев
12. свещ. Неделчо Асенов Борисов
13. свещ. Димитър Стоянов Димитров
14. свещ. Георги Йорданов Николай
15. г-жа Румяна Вълкова Костова
16. г-жа Виолета Ургева

В Зографския манастир ще откритим музей

Монасите от Зографския манастир в Атон търсят място за музей в светата обител.

„Братството прояви интерес към идеята за музей и музейна експозиция в манастира, тоест монасите се отворят към идеята за културно-религиозен музей“, каза заместник-министърът на културата Иван Токаджиев. Той се завърна от Атон, където разговаря с монасите на Зографския манастир за хода на консервационна и реставрационна дейност в обителта. Активната реставрационна дейност съгласувано със специализираните институции и се съобразява с първоначалните на манахската република и със законодателството на гръцката държава.

Работи се при постоянни консултации с експертни и под контрола на институциите, подчерта заместник-министърът. По думите му музеев обителта вече е въстановявана изпознавателен си вид, когато е бил наричан „Белият манастир“ – поимена е фасадата на северното

крило, което се ремонтира изцяло.

Юангио крило, в което е имало пожар, е укрепено и няма опасност да се срути. В целия комплекс се предвиждат покривки, куполите се обшиват с слова ламарина. Тезвара престой работата по източното крило, наричано „Банско-кото“, тъй като е изградено с дървени от заморски жители на българския град.

„Децета Министерството на културата съгласувано с местните власти е организирано заседание на местните власти, дори нещо да се разруши, може да бъде възстановено – обясни са всички детайли“, засенки заместник-министър То-

каджиев. Подготвени са също проекти за реставрацията и са внесени за одобрение от гръцките институции. Предстои проучвания, уточняване на необходимостта за работата и т. н.

В Банското крило освен многобройните книги се намират камбанарицата и много ценни стенописи. През изминалата година инициативният комитет за реставрацията му се събрал около два милиона лева, които са предостояли за ремонтните дейности в Зографския манастир. Паря са отпуснати и от държавния бюджет и са прехвърлени на Зографския манастир чрез Дирекция „Вероизповедания“ на МС.

ЦВ

ПРЕЧИМ

Само с референдум може да се реши проблемът с предмета „Религия“

„И тъй, идете, и научете всички народи.“
(Мат. 28:19)

Каква е основната цел на вероизповеданията? Да информира хората за произхода на „злото“ и на нещата, за това що е „грех“ и за последиците от него. Независимо от това дали човек върши, или не върши в Бога, той трябва да знае за Личността на Бога, че Бог е милостив и прощава греховете ни, когато ги изповядаме и оставим.

Личната на информация в духовната сфера е в определен степен нарушаване на човешките „права“, на правото за достъп до информация, която касас както отделната личност, така и държавата.

Състоянието на пресвещеността, корупцията, вироцизмът, разпадането на държавността в България е една илюстрация за пълен срив на моралната ценностна система, която е освоен критерий за оценяването на един народ чрез вехностите. Но нянат ли изпитиете младия човек и лекащо е морал, даден чрез Божиите заповеди: не кради, не лъжи, не убивай и т. н.?

Професор Униви, социолог от Осфорда е изследвал 80 различни култури и се натъкна на един невероятен факт. За социалната и културна сила на един народ от решаващо значение са отношенията между мъжа и жената, младият и девоичката. Там, където се пропагандира така наречената „свободна любов“ и царят сексуална разпуснатост, това нишан е било какавото на гибелта на този народ. Ако обществото в България не се противопоставя на информационния вакуум по тези проблеми и тях-

ното решаване, ще бъде отрязан клинът, на който седим.

Необходимо е спешно да бъде въведено задължително изучаване на предмета „Религия“ във всички училища. Но това може да бъде постигнато само чрез референдум, защото той е със задължителен характер за изпълнение, ако са постигнати необходимите критерии.

Инициативен комитет, който години наред се събира, нямат задължителен характер.

Кои са условията, за да бъде проведен един референдум? 1. Регистрация в парламента на инициативен комитет. 2. Събиране в кратък срок на необходимите подписи. 3. Провеждане на разследвателна кампания за необходимостта от предмет „Религия“ и откуляване на молебени за насилие на референдума в православните храмове в България, както и в улични тържби и публични.

Предметът „Религия“ може да даде тази полезна информация, която всеки човек трябва да знае, а прилагането на наученото е негово лично право. Не може в една държава, в която 80 процента от народа се определят като православни, хората да нямат елементарни познания за православното учение за Бога, за греха и злото, и техните последици в живота на хората.

Нека всички, клир и миряни, се обединим около тази кауза и една обща молитва, та с обществена съвест чрез тайнствения изповед и примирени е Бога чрез светото Причастие да извикаме в нощта на светото Въскресение: „Христос воскрес!“ – „Во истину воскрес!“

Елена НИКОЛОВА,
сърженик „Св. Атанасий Велики“

АБОНАМЕНТ 2008

АБОНИРАЙТЕ СЕ ЗА
НАЙ-АВТОРИТЕТНОТО ЦЪРКОВНО ИЗДАНИЕ!

ТАЛОН ЗА АБОНАМЕНТ за „Църковен вестник“

Посочете периода от време,
за който искате да се абонирайте

Име _____

Презиме _____

Фамилия _____

гр./с. _____ п. код _____

общ. _____

обл. _____

ж.к./ул.п. _____ № _____ бп. _____

вх. _____ ап. _____ тел. _____

Изпращайте на адреса на издателното попълнение талон за абонамент с приложен документ за платен абонамент (банкова бодеро или пощенски запис).

МОЛЯ, ИЗПИСВАЙТЕ ТОЧНИЯ АДРЕС, НА КОЙТО ЖЕЛАЕТЕ ДА ПОЛУЧАВАТЕ „ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК“.

АКО ИЗПРАЩАТЕ ПАРИТЕ ЗА АБОНАМЕНТ ПО БАНКОВ ПЪТ, ОТБЕЛЖАВАЙТЕ В ДОКУМЕНТА ЦЕЛТА НА ПЛАЩАНЕТО.

Епископът като Христов воин

Вансе Преосвещенство,

В днешния паметен ден, по Божия Промисъл и по единородното решение на Българската патриарх Максим и Светия Синод на Българската православна църква, чрез ръководялаганото на боголюбивите архирери ти получи сугубата благодат на архирейското служение и стана канонически епископ на Елзатската свята съборна и апостолска Църква.

Днес ти се обече в свещенствата и чрез получено то обачение при всеоръжиято Божие, за да можеш не само да устоиваш против дяволските кони, но и да брашиш поверените ти насили.

Како епископ ти се причисли към Христовите воини, пазиш ли на чистотата на единственото левкувашата, утешаващата и спастическата православна вяра. Макар да има много прилика между земната и Христовата война, все пак има и известна разлика. Земната война дава клетва за верност, която е длъжен да изпълни, ръководи се от правилата за опазване на военната техника, подчинява се на своите началници, дисциплиниран е и бди, за да оспориш поверените му пост и позиции, за да успява във военното изкуство и пазя достояно войничкото знаие.

Христовият воин дава обети пред Царя на царствуванията и Господ на господарствуванията, пред Църквата и пред своята съвест. Христовият воин пазя духовната съкровищница на православната вяра, подчинява се искрено, бли постояно, дори и да си тежко, сърцето му е буйно. *(Исес на постите 5:2)*. Към него са отредени шестте качества на живота Божия угодник св. Йоан Крощадски: „Не се бой от борбата и не бягай от нея: където има борба, там има и добродетел, където няма изпитание на верността и на любовта, там не се знае дали наистина има верност и любов към Господа. Нашата вяра, уование и любов към Бога се понизат пред противни на тях действията отвъд, т. е. в трудни и тежки обстоятелства – възтрисни и възтрисни.“

Днес Църквата единородно възгласи за тебе: „Достойн! Но кой маже да нарече сам себея достоен за архирейството? Никои не е достоян да пристъпни, или да се приближи, или да ти служи, Царю на слава; защото да се служи на Тебе е велико и страшно и за тебе небесни съвети.“ (Тайната молитва преди Великата вечер). Който служи Господу със страх (Пс. 2:11), който се надява Господу (Пс. 124:1), който обича обиталището на Божия дом (Пс. 25:8), който разбира за Божиета заповеди (Пс. 118:15), който взима пътя на истината (Пс. 118:30), който похвалява името си от всички дни глат (Пс. 118:101), който мрази ялката и се гнуси от нея (Пс. 118:163), Господ не го благослови от Сион (Пс. 127:5) и във всичко тво върши, ще успее (Пс. 1:3).

Но успееш ли в родината борба не е лесно. Мечето пътя човешките сили отслабват, а силите на злото се ожесточават. Земната Христова Църква е войнствана, защото е в постоянна борба с лукавството и злобата на този свят. Оне от върши ден на архирейското си служение ти ще устоиш саморедно и сугубата Божия благодат, която ще те подкрепи и изпълва твоите немощи, но и неистовата злоба на врага на човешкия род – дявола. Затова, поучи се от мъдрите съвети на св. Игнатий (Бривчански): „Най-важното в Заповедта е православна милостия и вярата.“ Върну тебе си се стоварат изкушенията на пътята, на ума, на силите на деня, на самата власт и на светския дух, който все повече обладава обществото ни. Но ти противоявстваш на тези изкушения, които латни учението на нашия Господ Исусу Христос, каноните на Църквата и се ръководиш от писанията на богозораните и богоносни наши отци; противоявстваш на изкушенията, които пребиваваши в посещението към Господу Исусу Христос, а предаваш към Неговата Църква, Българския патриарх Максим и Светия Синод на Българската православна църква.

Ето как те съветва твоите небесни закрилник и молитвенник св. свещенствата Игнатий Богоносен, епископ Антиохиински: „Нека тези, които изглеждат, че внушават доверие и в същото време учат

по разумно, да не те похватат! Стой здраво положиш като наковала под удар. Подобна на добрия алат това – да бъде бит и при все това да побеждава. Но най-вече ние трябва да поимаме всичко заради Бога, за да ни помисли и Той. Стани по-старат телен, откогато си! Изучавай времента: очаквай Този, Който е над времето, Безвременни, Невидими, Който заради нас стана видим. Който не може да бъде докоснат; Безстрашни, Който страда заради нас; Който заради нас изгрява всичко по всякакви начини.“

Како се обръща към народа, св. Игнатий казва тъй: „Всички следвайте епископа, така както Исусу Христос – Отца!“. Нито един да не върши без епископа нищо от нещата, които се отнасят до Църквата. Нека ни води онази сигура Екаристик, която се отслужва от епископа или от него, на когото той е поверил. Където е да се яви епископът, там яви и множеството, също както където е Исусу Христос, там е Вселенската Църква. И продължава: „Който почита епископа, е почитен от Бога; който върши нещо тайно от епископа, служи на дявола.“

И не ни подбара да не извиняват възрастта на епископа, но според силата на Бога Отца – да му оказвате всяка грижа; както аз забелязвам, дори и вашите свети презвитери не са предубедени за видими свети мздаост, а като мърли в Бога се съгласяват с него. Впрочем не е често, а в Отца на Исусу Христос – Епископа на всички.“

Какви сили думи! Каково велико арзаниевие! Какия свещен завет!

Да, наистина такава трябва да бъде епископът: чист и непорочен, та сменените да се съгласяват с него, както със Самия Бог. Когато епископът следва до олицетворява и да отбоява. Затова на архирейския ти в храма избобразяваме икона на Исусу Христос като Велик Архирей – Епископа на всички.

Днес възлюменаваш и успението на св. Методи Славянобългарски. Когато си спомниш деня на своята епископска хиротония, спомни си и неговата трудност във вярата, доказана в дни на тежки гонения и изповидически подвиги и се стреми да му подражаваш.

Спомни си и наставленията на св. Иоан Лествичник, чийто памет Църквата чества в днешния великопосветен възкресен ден и чийто божествен „Лествица“ е наше постояно ръководство в духовния живот. Ето какво казва той: „Истински пастир е ози, който може да издери погналите словесни овци и да ги поврати със своето неволебо, усърдие и милостивост. Духовен ръководител е ози, който е пазучил от Бога и чрез собствени подвиги такава духовна сила, че може да спаси душевния кораб не само от тревожни възления, но и от самата бездна...“

Како наставляваш по-неосветените, учи се свине; не от вестенството се учи на духовното, не забравяй оногова, която е казал: „не от човечи, нито чрез човек“ (Гал. 1:1) проповидаваш учението. Защото никога земното не може да издери земното...“

И така, както казва св. Теофан Затворник, най-добрият воин след пастирите е този, който отдава себе си на богоизпитаното, разпространението на вярата в Бога и славосанието на живота според Христовата заповед на любовта. Приемайки да бъдеш архипастир, пастирай достойно – така, както те дължават твои чини и твоето знание! Искания избран и почетен, въздлан на Помчия те е деля според волята Му! Получай дар – прически добър плод!

За да не те отдалечават житейските дела от Пътя – Христос, за да не загубиш в житейските при радости и мира в Духа Светаго, нека във всички ти начинания да те възбужда благодатта, да те утешава кротостта, смиреността да те въздига, вярата да те укрепява, любовта да те възлюбява, търпението да те спасява!

Получавайки епископския жезъл, винаги помни, че този жезъл е, за да пасеш повереното ти Христово паство. За верните и послушните нека той да бъде сила и утвърждение, а за непокорните и лицемерните ти го употреби като жезъл за възмущение и подкрепа и като жезъл на наказание. Амин!

Нареченият за епископ двама тържествените обичаята за достояно архирейско служение

Синодалните архирери по време на хиротонията и началото на свещата Литургия

Нареченият за епископ пред св. Престола непосредствено преди ръководяването

С възгласи „Господе!“ имп. Иоанкии връчи символите на архирейската власт на новия епископ

Прочитани св. Ипатийа по време на въртата си св. Литургия като архирей

Един от най-рано християнизирани територии в прелесте на днешна България са земите по Южното и Черноморие и по-конкретно района около гр. Бургас. За съществуването на синопските катедри там има сведения още през II век в Ахилзд (дн. Поморие) и в Деутум (дн. Дебелт) – на 30-ина километра западно от Бургас. Към

във вековете след падането му под османска власт. В границите на Османската империя Ахилдската епархия обхващала Ахилдския и Карнобатския райони. Клирик на Ахилдската епархия на известно време (от 1792 г. до 1794 г.) е отец Стойко Владиславов (св. Софроний, епископ Врачански). От Ахилдско произхождат трима константинополски патриар-

хътният в ранг на „архиепископ архиепископ“, а през 70-те години на XI век вече е титулуван като митрополит. Месемврийският списък взема участие в VI Вселенски събор през 680 г.

По времето на българския цар Иван Асен II (1218-1243) Месемврийският списък минава към Търновската патриархия. От това време са известни имената на месемврийските митрополити: Василий,

а на св. Свект и др. – днес са изложени за поконеие в църквата „Св. Свект“ в село Месемврия. Имената от своите светни, които столетия наред принадлежали богомилци и поклонници. Месемврийският списък губи ролята си на първоначален център на християнско поклонничество. Месемврийският списък преземане на Месемврия от османците през 1396 г. митрополитът е подчинен на Константинополската патриархия до 1453 г., когато Византия окончателно е унищожена от османските настъпления.

Дебелтската епархия

Деутум (при днешното с. Дебелт, Бургаско) е наследник на старият Дебелт и античен център – колонията Флавия Паули Деутумион – единствената колония на римски вестери в нашата земя. Този град е важен стратегически пункт през Кисията античност и Средновековието, поради което при административни реформи в провинция Хемимонт му е отделено особено внимание. При обиколката си в империята през 294 г. император Диоклианът го посещава специално. Много вероятно е това посещение на императора, известна се също актово отношение към християните, да е свързано и със създаването на митрополитска епархия, която още в средата на III в. вече има своя пръв епископичен – епископ Елий Публий.

След IV в. Дебелт се превръща в значим епископски център. Неговият епископ Атанасий е активен участник в работата на Третия вселенски събор през 431 г. Присъствено на Дебелтският епископ е завещаноставан и на Четвъртия вселенски събор.

През 812 г. Дебелт бил превзет от хан Крум (803-814). Заедно със селенията Дебруца, По-късно епископ е „срещи загива мъченически. Между 1186-1204 г. Дебелтският епископ бил създаден в Дебелт. По-късно епископ е „срещи загива мъченически. Между 1186-1204 г. Дебелтският епископ бил създаден в Дебелт. По-късно епископ е „срещи загива мъченически.

През 1257 г. християните стават жертва на варварските нападения на венецианския флот под командването на известния венециански адмирал Джакомо Дордо. Окръжанието от месемврийските храмове е християнски реликвиите на св. Теодор Стратилат, ръката на св. апостол Андрей, гав-

средата на XIV в. градът загива под ударите на първите османски походи в Странжа.

Созополската епархия

През V в. античната Аполония е преименувана на Сизополис – „Град на Сизополис“. Това се дължи на факта че тук е създадена сина

пою името Иван XII Козмов (1294-1303) и епископ Нина, ставал константинополски патриарх под същото име през втората половина на XIV в. (1379-1388).

За утвърждаването на Созопол като един от най-важните християнски центрове по Южното Черноморие през XIV-XV вв. голяма роля играе името на местните жители в района:

Средновековен християнски комплекс в Созопол, открит наскоро в центъра на града

от най-раните християнски общин в българските земи (в р. на днешна Асинай) епископ Аполоний. Полия Ахилд загива като великомученик по времето на император Диоклиан. След официалното признание на християнството в Римската империя и особено след средата на III в. Созопол се утвърждава като християнско средище. Известни са имената на негови епископи, играни активна роля в първоначалния живот на Византийската империя през шестото Средновековие. В 680 г. е споменато името на епископа на Созопол – Петър, участник в Шестия вселенски събор.

Созополските епископи са много активни в първоначалния живот на Балканския полуостров. Не случайно името Созополската епископия е обект на околностите споразумение между българската държава и Византийската империя.

През 1258 г. българският цар Иван Асен II подписва споразумение, с което Византийската патриархия признава своята съюзническа империя Търновската патриархия, в замяна на която получава владение над Созополската и над Ахилдската епископия. През 1307 г. българският цар Теодор Светослав (1300-1322) води преговори с византийския император с посредничеството на Созополската епископска институция. Известни са имената на двама созополски епископи, които се издигнали много в църковната йерархия. Това са епископ Иван, ставал патриарх в Константинопол

„Св. Иван Прелетца“ и „Св. Кирк и Юлиана“, разположени на бреговете острови, както и манастирите в града – „Св. Йоан“, „Св. Богородица“ и „Св. Апоустин“. В този период главният манастир „Св. Иван Прелетца“ с бил старовизантизъм, е подчинен направило на Константинополската патриархия. Манастирът е известен с огромната си библиотека и със своята книжовна школа, в която се обучават и работят много от известните за времето си православни учители. Това продължава до началото на XVII в., когато манастирът е разрушен от османците.

Ахилдската епархия

През 885 г. император Иван Ахилд обхваща Ахилдския (дн. Ахтопол) за епископия, подчинена на Адрианополския архиепископ. През 1829 г. Ахилдската епископия е слива със Созополската епископия под името Сузополската митрополитска епархия. През 1829 г. Ахилдската епархия е преименувана на Българската епархия от 28. II. 1870 г. в днешна на Екзархията не е известна нито Месемврийската, нито Ахилдската, нито Созополската епископия. Известно е обаче, че всички тези епархии прелестувават до самото начало на XX век под юрисдикцията на Константинополската патриархия, след което преименувана под ведомството на Сиваската митрополитска.

Св. Иван Карамниа

Древните епископски центрове на територията на Бургаска област

началото на I век се сменават като самостоятелни епископии и Месемврия (дн. Несебър) и Созополска (дн. Созопол), а в средата на IX век – Агатополис (дн. Ахтопол), която подчинена епископия. Твърде вероятно е те да са съществували от доста по-рано.

Тези епископски центрове играят изключително благоприятна роля за българата християнизация на местното население, съществено са главно от цивилизации и романизираните групи и преселения от Сирия и др. царици на Римската империя. В периода V-VII в. тук са създадени многобройни църковни комплекси и манастири, които се запазват до XV в. и играят особено важна роля за църковното развитие на християнския култура.

Ахилдската епархия

Ахилд (дн. Поморие) отрано се превръща в средище на християнството и вероятно още през втората половина на II век там е учредена архиепископия. Основател на първоначалната община е епископ Сотас, известен за времето си с пламенните си проповеди срещу монотеизма. Участник в Сердиканския църковен събор през 343 г. е и Ахилдският епископ Тимотеи. От V-VI век нататък Ахилдско е създадено самостоятелна архиепископия – роля, която играят няма да загуби, с изключение на кратки периоди, през цялото Средновековие и

св. Миткап III Ахилдски (1170-1178 г.), Пер-

Големите ахилдски базилика в Несебър, VI в.

мий II (1572-1579; 1580-1584; 1586-1595 г.), и Партеий I (1639-1644 г.).

Месемврийската епархия

Името на Месемврия (дн. Несебър) е споменавано по-рано в историческите извори от IV-VI век. Ролата му на първоначален център нараства в началото на VI век. От това време датират големите базилика „Св. Софийа“, известна като „Старата митрополитска“, „Св. Богородица Елеуса“, както и новоразкрита базилика до градската порта. В епископските списъци на патриарх Фотий се споменават легендарни мартирium в Месемврия на свещеника Ирия, погостен още през VI в., където се стичат много поклонници. В същите списъци се споменават името на Месемврийския епископ Петър (325 г.). При император Юстиниан Велики (527-565) в средата на VI век оглавяващия Месемврийската катедра с

на на месемврийските митрополити: Василий,

Марко, Никодим, Проклий, Доротеи и Партеий, част от които са с безспорен български произход. Българските царе от династията на Асеневци активно подпомагат строителството и обновяването на новите църкви в града: „Христос Пантократор“, „Св. Параскева“, „Св. Теодор“ и „Св. Архангели Миткап и Гавриил“. По-късно цар Иван-Александър (1331-1371) отделя голямо внимание и на околните манастири. Запазен са царски грамоти, с които той дарява земи и привилегии на манастирите „Св. Богородица Елеуса“ и „Св. Николай Емсонски“.

През 1257 г. християните стават жертва на варварските нападения на венецианския флот под командването на известния венециански адмирал Джакомо Дордо. Окръжанието от месемврийските храмове е християнски реликвиите на св. Теодор Стратилат, ръката на св. апостол Андрей, гав-

Българското църковно погворие в Москва

През тази година се навършват 60 години от откриването на Българското църковно погворие в Москва. На Българската църква е представен един от най-древните храмове в руската столица - "Успение Богородице" на Таганка. Изборът на храм е направен лично от Сталин. По този начин той иска да демонстрира братските отношения между двете страни и гравитата на комунистическия партия за църковните дела.

Храмът "Успение Богородице" се намира в центъра на руската столица. Той е построен през 1654 г. върху основите на по-старата църква. Върхът претърпява промени на времето и историята, храмът оцелява.

Предането на храма "Успение Богородице" на Българската църква става на 17 юли 1948 г. По поръка на тогавашния Руски патриарх Алексий I църковното творчество е осъществено от Крушевци и Коломенският митрополит Николай, управляващ Москов-

на епархия. Българската църква делегати е водена от епископ Стефан.

За пръв път представя на Българското погворие е избран архимандрит Методи, екаврийски протоиерей.

Към документа за предоставяне на храма Руската църква прилага и писмо, в което по условията за неговото използване. Според него храмът се обслужва от мисиони на Руската църква, църковните настоятели също са от руснаци. Българският представител е представен на храма-погворие.

Епископ Стефан издава българо-руско писмо до Руския патриарх Алексий I, в което отбелязва: "Този храм-погворие да служи за още по-голямото укрепяване на братолюбните връзки между нашите братски църкви."

Като пражестители на храм-погворие в Москва служат много български духовници, които след това заемат важни административни позиции в родината ни Църква.

Предстоятели на Българското погворие в Москва от откриването му до днес

1. От 1948 до 1950 г. – архимандрит Методиш	8. От 1972 до 1976 г. – архимандрит Нестор (сега Смоленски епископ)
2. От 1950 до 1955 г. – архимандрит Максим (сега Български патриарх)	9. От 1977 до 1982 г. – архимандрит Назум (по-късно агатонийски епископ)
3. От 1955 до 1956 г. – архимандрит Атанасий (Бончев)	10. От 1982 до 1986 г. – архимандрит Кирил (сега Варненски и Великопреславски митрополит)
4. От 1956 до 1960 г. – архимандрит Автоний (по-късно Пловдивски епископ)	11. От 1986 до 1991 г. – архимандрит Гавриил (сега Тавански митрополит)
5. От 1960 до 1964 г. – архимандрит Стефан (по-късно Глазговски епископ)	12. От 1991 до 2001 г. – архимандрит Борис (сега Агатонийски епископ)
6. От 1964 до 1968 г. – архимандрит Филарет (по-късно Видински митрополит)	13. От 2004 до 2008 г. – архимандрит Игнатий (сега Пловдивски епископ)
7. От 1968 до 1972 г. – Крушевци еп. Григорий (по-късно Тавански митрополит)	

Светлоозарени минути

Нов ком. пакт дикс

Негово

Високо

просвещен

ство

Достопочтен

митрополит

Иларион на

достолепна

та 94-годишна

възраст зави-

сва своето

молитвено

и стоктовер-

ни, църков-

ническия

поселения,

повечето от

неговия род

град Елена, и три

кратки слова

към богомолни-

ца за Великия

посл. Пасха Христова и Божията Майка.

ILLUMINATED MINUTES

ILARION, MITROPOLITAN OF BURGAS

В началото на настоящата година митрополит Иларион навърши 95 години, а така също чества 35 години архиерейско служение. По случай тези забележителни годишнини излезе ком. пакт дикс, озаглавен от самия митрополит Светлоозарени минути, понеже, както той казва във въвеждащото си думи, цялото му книжовно творчество е разкритие на вярата в Християн, а така също родолюбие и живот.

Достопочтен митрополит Иларион е известен особено като ревностен архиепископ и молитвеник, още и като автор на повече от 50 книги – множество стихосборици, разкази, книги от църковно-исторически и нравствено-бogosловски характер. От почти всички публикации на негово Високопросвещенство за запаса са подбрани тематично стихосборения в прослава на Бога, за Рождество Христово, Великия пост, Пасха Христова и за свята Богородица. Впечатляващо е изпълнението на църковните песнопения от най-дълготрайния неиздаван български архиепископ, който в един от малкото продължителни на традицията на епископски църковен напев.

Ком. пакт диксът засега може да се намери само в столичния катедрален храм „Св. Неделя“.

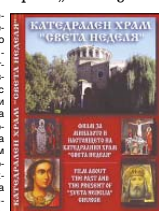
Неска пожелаване на негово Високопросвещенство Достопочтен митрополит Иларион още дълги години да ни благославя и да се моли за нас, Божия помощ в неговото ревностно архиерейско служение, както и ново светлоозарено благодатно творчество!

Свещеник Кирил ПОПОВ

Филм за столичния катедрален храм „Св. Неделя“

С благословение на негово Светейштво Българския патриарх и Софийски митрополит Максим излезе филм (DVD) с текст на български и английски език за светините, миналото и настоящето на катедралния храм „Св. Неделя“ в София. Тази продукция е реализирана под въвеждо ръководство на председателя на църковното настоятелство ст. ик. Мина Милчев и екип в състав: изпълнител продуцент Венелин Автов, сценарист ст. и. с. д-р Христо Темелски, оператор Иван Сербревков, режисьор Дамян Сербревков и музикален консултант свещ. Кирил Попов.

Филмът може да се намери в катедралния храм „Св. Неделя“. Предстои разпространението му в други църкви.

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА 2008 г.

„Църковен вестник“

1 година.....	21,00 лв.
6 месеца.....	10,50 лв.
3 месеца.....	5,25 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА
СВ. СИННОЛ, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 987-56-11, тел. факс 980-30-16
МОЛЕ Танюша Точнева Христова
e-mail: zvestsi@svet.org
РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ
Ръководител: св. протод.

Банкова сметка на Синнодал издателство на БИЦ
УниКредит Булбанк – София, ул. „Албин“ № 58
IBAN BG97UNCN96601018147018, BIC код: UNCRBG6F

Сметане да се изпраща с пощенски лист или по банков сметка,
а когато да се изпраща по адрес и пощенски код на получателя!
„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изображения и не
може да се използва за банкови нужди.